

[Aksel Larsen.]

Til det ærede medlem hr. Hans Rasmussen skal jeg sige, at jeg fastholder den opfattelse, at det er ganske urimeligt, som handels- og kontormedhjælperne har tilladt sig at stemme. Det er ganske rimeligt, at alle smedene stemmer. Også de smede, der er beskæftiget hos uorganiserede mestre, vil blive aflønnet efter samme tarif. Jeg tror nok, at der er mange handels- og kontormedhjælperne, der er beskæftiget i stat og kommune, og jeg tror ikke, at de rent automatisk får det samme, som mæglingforslaget indeholder, så det er ikke rimeligt, at de stemmer.

Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen har, sekunderet af det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg), beskæftiget sig med kommunisternes stilling til ophøjelse af mæglingforslaget til lov og har sagt, at vi måtte stemme tonen ned, for vi havde stemt for ophøjelse til lov af et mæglingforslag i 1938. Det ved jeg udmærket, men hvis jeg havde tid til det, kunne jeg læse noget op, som ville overbevise det ærede medlem om, at han hellere skulle have ladet være at komme frem med det. Forholdet er det, at der i 1936 havde været en konfliktsituation i slagterierhvervet, og slagteriarbejderne havde med stort flertal forkastet et mæglingforslag, som man derefter ophøjede til lov. Modparten havde vedtaget det. I 1938 kom man i den situation, at et mæglingforslag blev forkastet af arbejdsgiverne i slagterierhvervet, medens slagteriarbejderne med ret stort flertal vedtog det. Så sagde vi: vi er stadig principielt modstandere af den metode med at ophøje et mæglingforslag til lov, men hvis man ikke vil sætte hele tilliden til regeringen og til folketinget over styr, er der ikke andet at gøre end at handle, som man havde gjort det 2 år før, da arbejdsgiverne havde vedtaget mæglingforslaget, medens arbejderne forkastede det. Hvad ville arbejderne sige, når det af arbejderne forkastede mæglingforslag ophøjedes til lov, men når de endelig havde vedtaget et mæglingforslag, kunne

det ikke ophøjes til lov? Det var det, jeg sagde dengang og selvfølgelig en hel del mere, som jeg ikke har tid til at gentage her.

Den højtærede minister påstår, at han har givet oplysning om mæglingforslagets indhold. Ja, rent formelt; han har givet en kort summarisk redegørelse for, hvad der står i mæglingforslaget, men vi har også fået mæglingforslaget udleveret, og jeg kan spørge medlemmerne, om der er ret mange, der forstår, hvad det i grunden betyder, hvor meget det giver den enkelte arbejder. Lad os tage denne summariske redegørelse. Den siger noget om dagpenge i sygdomstilfælde, men ministeren er ikke i stand til at oplyse, hvor meget de får i sygdomstilfælde, og ministeren er ikke i stand til at sige, hvor meget sygekassekontingentet skal forhøjes som følge heraf. Det er ikke nok at fortælle, at de får dagpenge, man må også fortælle, hvor meget de får. Det er ministeren ikke i stand til, det erkender jeg, men så er det ingen oplysning. Han siger, at feriegodtgørelsen bliver forbedret, men det var mig, der måtte oplyse, at det gav 13 kr. om året. Det er dog noget sådant, man skal vide for at kunne bedømme, hvor stor forbedringen er.

Ministeren sagde noget om lavtlønstillæg, men glemte at oplyse, at det vil blive meget få, der får dette lavtlønstillæg. Han sagde noget om generelle lønforhøjelser, men der var ingen, der deraf kunne forstå, at forholdet virkelig er så grelt, at en arbejdsmand med 170 kr. om ugen får et løntillæg på 3 kr. 84 øre, hvis forligsmandens forslag går igennem. Det er ikke klaret med en summarisk redegørelse, for det forklarer i virkeligheden ingenting. Man må gå ind på, hvad betyder det, hvad indrømmelser har arbejderne fået, hvad vil de få, hvis dette mæglingforslag bliver ophøjet til lov, først da er folketinget i stand til at bedømme, hvad det hele er værd. Det forekommer mig, at det er folketingets pligt at vide, hvad det er, det stemmer om. Det er ikke nok, at vi stemmer om mæglingforslagets ophøjelse til lov, vi må også